

اې الله! زه پر تا د قبر له عذاب څخه پناه نيسم او د اور له عذاب څخه، او پناه نيسم پر تا د ژوند او مرگ او مسحه شوي دجال له فتنې څخه

له ابو هريره رضي الله عنه څخه روايت دى هغه فرمايلي: رسول الله صلى الله عليه وسلم به دعا كوله او وپيل به يې: « اې الله! زه پر تا د قبر له عذاب څخه پناه نيسم او د اور له عذاب څخه، او پناه نيسم پر تا د ژوند او مرگ او مسحه شوي دجال له فتنې څخه». او د مسلم په لفظ كې راځي «كله چې ستاسو څخه يو له وروستي تشهد څخه فارغ شو، نو له څلورو شيانو څخه دې الله ته پناه يوسي: د دوزخ له عذابه، د قبر له عذابه، «د ژوند او مرگ له فتنې او د مسحه شوي دجال له فتنې څخه».

[صحيح] [متفق عليه دى]

رسول الله صلى الله عليه وسلم به په لمانځه كې د وروستي تشهد پسې او له سلام گرځولو څخه مخكې له څلورو شيانو څخه په الله جل جلاله پناه غوښتله او مونږ ته يې امر كړى چې مونږ هم ترې پناه وغواړو، لومړى: د قبر له عذاب څخه. دويم: او د قيامت په ورځ د اور له عذاب څخه. دريم: د ژوند له فتنې څخه، يعنې د دنيا له حرامو خواهشاتو او گمراه كوونكو شكونو څخه او د مرگ له فتنې څخه، يعنې د ځنكندن پر مهال، چې هغه له اسلام او سنت څخه اوږدېدل دي، او د قبر له فتنې (امتحان) څخه لكه د دوو پرېنتو پوښتنه. څلورم: د دجال فتنه چې په اخر وخت كې به راڅرگند شي، او الله تعالى به پرې خپل بنديگان وازمايي؛ له هغه څخه يې د لويې فتنې او گمراهۍ له امله په ځانگړي توگه يادونه وكړه.

<https://sunnah.global/hadeeth/ps/show/3103>

